U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobců: **a) H. K., b) H. K. S., c) R. H., d) J. A., e) A. R.**, zastoupených Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje**, se sídlem Opočínek 57, Pardubice, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobci v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 13/2020,

t a k t o :

I . Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o námitce podjatosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci se u krajského soudu domáhali ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaného. Dne 27. 8. 2020 vznesli námitku podjatosti soudce JUDr. Aleše Korejtka ve smyslu § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), kterou dále odůvodnili. Následně krajský soud dne 3. 9. 2020 obdržel od žalobců zpětvzetí žaloby.

[2] Krajský soud předložil námitku podjatosti k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že vyjádření soudce Aleše Korejtka není předkládáno, neboť žalobci vzali žalobu zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou navrhovatel disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (srov. § 37 odst. 4 s. ř. s.). Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení zastaví.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil podání, jímž byla žaloba vzata zpět, a dospěl k závěru, že projev vůle, kterým došlo ke zpětvzetí žaloby, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti. Je tedy nepochybné, že na základě tohoto úkonu účastníka krajskému soudu nezbývá než řízení vedené pod sp. zn. 52 A 13/2020 zastavit.

[5] Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 23. 5. 2013, č. j. Nao 23/2013 - 120, ve kterém řešil procesně totožnou situaci, jaká nastala v projednávané věci, uvedl: *„řízení o námitce podjatosti soudce je ve vztahu k řízení, v němž byla tato námitka vznesena, řízením akcesorickým. Řízení o námitce podjatosti nemůže být vedeno samostatně, bez ohledu na existenci soudního řízení, v jehož rámci byla*

podjatost rozhodujícího soudce namítána. Je-li soudní řízení správní ve věci zastaveno, např. právě z důvodu zpětvzetí žaloby, jako v právě posuzovaném případě, soud rozhodující o vyloučení soudce (soudců či senátu) řízení o námitce podjatosti zastaví. Zpětvzetí žaloby se tedy vztahuje i na námitku podjatosti vznesenou v příslušném soudním řízení."

[6] Nejvyšší správní soud si je vědom, že i rozhodnutí o zastavení řízení by měl činit soudce, o jehož nepodjatosti neexistují pochybnosti. Avšak s ohledem na nevyhnutelnost zastavení řízení jako důsledku úkonu žalobců, který nelze odvolat a o jehož obsahu nejsou pochybnosti, Nejvyšší správní soud nepovažoval s ohledem na hospodárnost řízení za nutné o námitce podjatosti jednat a rozhodovat.

[7] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl o zastavení řízení o námitce podjatosti soudce JUDr. Aleše Korejtka.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2020

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu